

SERVETİ SERMAYEYE DÖNÜŞTÜRMEK

Elindeki kaynakları ürün ve hizmet üretme yolunda değerlendirmesini bilen kişi, kuruluş ve ülkeler, hiçbir zaman sermaye sıkıntısına düşmezler. Üretim gücünü büyütme için, toplumun değişik kesimlerinin elinde gizli ya da açık küçümsenmeyecek bir servet mutlaka vardır. Sorun, boş duran, değerlendirilmeyen serveti, sermayeye dönüştürerek, ürün, hizmet ve bilgi üretme gücünü büyütme. Bunun için de, her kişi, kurum ya da kuruluşun, yeri ve zamanı gelince bulunduğu çevrenin dışına çıkmasını bilmesi gerekir.

Bir ülkenin zengin doğal kaynaklara ya da bir kuruluşun geniş arsalarla sahip olması, büyük bir servete sahip olduğunu gösterir. Ancak eldeki servet ürün ve hizmet üretiminde kullanılmıyorsa, dinamik değil, statik bir sermayedir. Kurum ve kuruluşların elindeki statik kaynakları, dinamik kaynaklara dönüştürmenin ana dinamiği, onlardan ürün ve hizmet üretme yolunda yararlanmasını bilen girişimciliktir. Girişimciliğin gelişmediği toplumlarda servetler, sermayeye dönüşmediği gibi, zaman içinde de eriyip giderler.

A. Çehov'un "Vişne Bahçesi" oyununda varlıklı bir ailenin servetini sermayeye dönüştüremediği için, karşılaştığı büyük ekonomik yıkım anlatılır. Ailenin ev dışındaki tek varlığı, oturdukları evin dışında önemli geliri olmayan bir vişne bahçesidir. Değişimin farkında olan bir aile dostu, bahçeyi parselleyip konut yapıp satmayı önerir. Vişne bahçesine ev yapmak, ailenin kapalı dünyasına çok ters gelir ve dostlarına hiç kimse kulak asmaz. Ancak servet de, kendiliğinden sermayeye dönüşmediği için, aile elindeki son servet olan vişne bahçesini de yitirir.

Türkiye ve benzeri ülkeler, ürün, hizmet ve bilgi üretme gücünü büyüterek, Batı ve Uzak Doğu ülkeleriyle rekabet edebilecek ekonomik ve kültürel kaynaklara fazlasıyla sahipler. Bu ülkelerin en büyük eksiklikleri, görünen ve görünmeyen zenginliklerini üretim gücünü büyütecek sermayeye dönüştürecek girişimci ruhtan yoksun olmalarıdır. Bir toplumda ürün ve hizmet üretme kapasitesini büyütmenin

sürükleyici gücü, yenilik yapmasını ve risk almasını bilen, dönüştürücü girişimciler ordusudur.

Serveti sermayeye dönüştürmede, hukukun üstünlüğüne dayanan ve servetin güvencesi mülkiyet haklarının hayati bir önemi vardır. Çünkü mülkiyet hakkının olmadığı bir toplumda, servet birikimi olmaz. Mülk edinme hakkının saygı görmediği bir ülkede, sermayeye dönüşecek bir servet oluşamayacağı gibi, değişimi yönetecek bir girişimci gücü de gelişemez. Bunun için, İslam'da bir kişi ya da kuruluşun yasal yollardan sahip olduğu bir varlığı sonuna kadar canı pahasına bile olsa da savunmasının üzerinde önemle durulur.

Türkiye'de olduğu gibi, kişi, kurum ve kuruluşlar, buldukları çevrenin dışına çıkmasını başaramazlarsa, Avrupa ve Amerika'nın, sanayileşme döneminde yaşadığı üretim patlamasının ana dinamiklerini kavramada güçlük çekerler. Amerika, Almanya ve Japonya'da ekonomik ve kültürel gelişmenin kaynağındaki sermayenin dayandığı temelleri ayrıntılı olarak incelemeyen, bütün kurum ve kuruluşlarıyla Türkiye'nin AB'de kendisine sağlam bir yer edinmesi mümkün değildir.

Türkiye'nin ürün, hizmet ve bilgi üretme gücünü büyütebilmesi için, serveti sermayeye dönüştürme yolunda, girişimcilerle birlikte bütün kurum ve kuruluşların kolaylıkla izleyebileceği bir yol haritası olması gerekir.

Türkiye ilkeli, gemi ve pusula gibi, teori ve pratiğin elele verdiği sağlam bir yol haritası hazırlayabilseydi, yeni yüzyılın başında böylesine büyük ekonomik ve kültürel krizlerle boğuşmazdı.

Ege ve Güney'deki pamuk tarlaları entegre tekstil tesislerine dönüştürülemezse, Türkiye Avrupa'nın en yoksul ülkesi olmaktan hiçbir zaman kurtulamaz.

Yoksulluk bilgi yoksunluğundan kaynaklanır.